

ಸಂಚಾರವೇ ಸಂತರ ಜೀವನದ ಚರ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಸಂತರು
 ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿಯೋ
 ತಲಪುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಂಚಾರ ಹಾಗೂ ತಲಪುವ
 ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಒಂದು ಘಟನೆ ಸಂತನ ಮಹತ್ವನ್ನು
 ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಘಟನೆ ಎಂದರೆ, ಸಂತ ಎಲ್ಲಿಂದ
 ಹೊರಡುತ್ತಾನೋ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಭಣಭಣವಾದರೆ ಆತ
 ಎಲ್ಲ ತಲಪುತ್ತಾನೆ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ
 ಜಣ-ಜಣವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.
 ಸಂತ ಮತ್ತು ಸಂಸಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಂದರೆ
 ಸಂಸಾರಿಯ ಮನಸ್ಸು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ
 ಹಾಗೂ ಸಂತನ ಕಾಲುಗಳು ಎಲ್ಲಿಯೂ
 ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹರಿಯುವ ನೀರು-
 ತಿರುಗಾಡುವ ಸಂತ ಸದಾ ಪವಿತ್ರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಒಗತಿನಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜನ ಮತ್ತು ದುರ್ಜನರೆಂದು ಎರಡು
 ಪ್ರಕಾರದ ಮನುಷ್ಯರಿದ್ದಾರೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ,
 ಆದರೆ ಇವರಲ್ಲಿರುವ ಅಂತರವೆಂದರೆ ಸಜ್ಜನರು
 ಬೇರೆಯವರನ್ನು ನಿಗಮಿತ್ತಾ ಜೀವಿಸಿದರೆ, ದುರ್ಜನರು
 ಅಳಿಸುತ್ತಾ ಜೀವಿಸುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಅವರಿಬ್ಬರೂ
 ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದಾಗ ಸಜ್ಜನರು ಜನರನ್ನು
 ಅಳಿಸುತ್ತಾ ದುರ್ಜನರು ನಿಗಮಿತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.
 ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬಾಳಬೇಕೆಂದರೆ ನೀವು ಜಗತ್ತಿನಿಂದ
 ಹೊರಟಾಗ ಜನರು ನಿಮಗಾಗಿ ಅಳಬೇಕು, ನಿಮ್ಮನ್ನು
 ಸೃಷಿಸೊಳ್ಳಬೇಕು ಹೇಗೆ ಬಾಳಬಾರದೆಂದರೆ ಜನರು
 ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಪಾಪಿ ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು
 ಎಂದು ಹೇಳಬಾರದು. ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಹೊರಟಾಗ ಜನರ
 ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಧುರ ನೆನಪುಗಳಿರಬೇಕು ಹಾಗೂ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ
 ಪ್ರೀತಿಯ ಕಣ್ಣೇರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕು.

ದಿಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ ಎಷ್ಟು ಸಿದ್ಧತೆ
 ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ ಆದರೆ ಸಾವಿನ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ?
 ಸಾವಿನ ಪ್ರಯಾಣವೂ ಸಹ ಬಹಳ ದೀಪ್ಣವಾಗಿದೆ. ಈ
 ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲಿಂದ ಕೂಡಿದ ರಸ್ತೆಗಳಿಂದ
 ಸಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಎಡ-ಬಲಗಳಿಗೆ
 ತಿರುಗಬೇಕೆಂಬ ಯಾವ ಗುರುತು-ಚಿಹ್ನೆಗಳು
 ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಯಾವುದೇ ತಿರುವಿನಲ್ಲಿ ಹಸಿರು-
 ಕೆಂಪು ದೀಪಗಳು ಉರಿಯುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ;
 ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಎಷ್ಟೇ ಕೂಗಿ - ಚಿರಾಡಿದರೂ ಕೇಳುವವರು
 ಯಾರೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ; ಇಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮನಸೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ವದ
 ರಾಶಿಯೇ ಬಿದ್ಧಿದ್ದರೂ ಆ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಅನ್ವದ ಒಂದು
 ಕಾಳನ್ನೂ ಜೊತೆಗೆ ಬಯ್ಯಲಾರಿ.
 ಭೀಷಣವಾದ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ಒಣಗುತ್ತದೆ.
 ಆದರೆ ತಲೆ ಮರಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಬೇವಿನ ಎಲೆಯೂ
 ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ; ಸಂಕಟದ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ
 ಭಗವಂತನ ಹೆಸರೇ ಆಸರೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಸಿಟ್ಟು ಮತ್ತು ಹಟ ಇಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು
 ಪ್ರಬಲವಾದ ಕೆಡಕುಗಳಾಗಿವೆ.
 ಪುರುಷರು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಆತಂಕಗೊಂಡಿದ್ದರೆ ಮಹಿಳೆಯರು
 ಹಟದಿಂದ ದುಃಖಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ.
 ಸಹೋದರರು ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ
 ಮಾಡಿದರೆ ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರು ಹಟ ಮಾಡುವುದನ್ನು
 ಬಿಟ್ಟರೆ ನರಕವಾಗಿರುವ ಈ ಜೀವನ ಇಂದು ಈಗಲೇ
 ಸ್ವಾಗತ್ಯವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.
 ಹಟವು ಗೋಡೆಯಂತಿದ್ದು, ಪತಿ-ಪತ್ನಿ, ತಂದೆ-ಮಗ,
 ಅತ್ಯೇ-ಸೂಸೆ ಇವರುಗಳ ಮಧ್ಯ ಬಂದರೆ ಈ ಗೋಡೆಯನ್ನು
 ಒಡೆದು ಹಾಕುವುದು ಬಹಳ ಕಳಣಾಗಿದೆ. ಈ
 ಗೋಡೆಯಂತೂ ಒಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸಂಬಂಧಗಳು
 ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಒಡೆದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹೌದು; ಹಟ
 ಕೋಪದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಹೋದರಿ.
 ಇಬ್ಬರೂ ಅಣ್ಣ-ತಂಗಿಯರಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಪ್ರೇಮವಿದೆ.

ಈ ಕಣ್ಣಗಳು ಬಹಳ ಅನರ್ಹವಾಗಿವೆ. ಯಾರೊಡನೆ
 ಯಾದರೂ ಜಗತ್ವಾದಿದರೂ ದುಃಖ ನೀಡುತ್ತವೆ,
 ಯಾರೊಡನೆಯಾದರೂ ಪ್ರೀತಿಸಿದರೂ
 ದುಃಖ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಬೇನೆ ಬಂದರೂ ದುಃಖ ನೀಡುತ್ತವೆ,
 ಹೋರಟು ಹೋದರೂ ದುಃಖ ನೀಡುತ್ತವೆ.
 ಜೀವನದ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಈ ಕಣ್ಣನಿಂದಲೇ
 ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಕೋಲಿನ ಹೋಡತ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ
 ಬಿದ್ದರೂ ಕಣ್ಣನಿಂದಲೇ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಹರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.
 ಕಣ್ಣ ತಗ್ಗಿಸಿದರೂ ಶಾಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಣ್ಣ-ಮೇಲೆ
 ಎತ್ತಿದರೂ ಆಶೀರ್ವಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಣ್ಣನ ಕಾರುಭಾರ
 ಬಹಳವಿದೆ. ಹೋರಗಿನ ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿದರೆ, ಇದಕ್ಕೂ
 ಮೊದಲು ಒಳಗಿನ ಕಣ್ಣ ತೆರದಿರಬೇಕು.
 ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ
 ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು ಅಂಥರ ಸೂಚಿಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯನ ಚೀಪುವ ಹಿಂಸೆ ಬಹಳ ಹಳೆಯದು ಆತ
 ಹುಟ್ಟಿದಾಗ, ಹುಟ್ಟಿತ್ತಲೆ ತಾಯಿಯ ಸ್ತನವನ್ನು
 ಚೀಪತೊಡಗಿದ. ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡವ ನಾದ ಮೇಲೆ
 ಬೆರಳು ಚೀಪತೊಡಗಿದ. ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡವನಾದಾಗ
 ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣನ್ನು ಮತ್ತು ಕಬ್ಬನ್ನು ಚೀಪತೊಡಗಿದ ಹಾಗೂ
 ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ
 ದೊಡ್ಡವನಾದಾಗ ಮನುಷ್ಯನ ರಕ್ತ ಹೀರತೊಡಗಿದ.
 ಸೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ಇಬ್ಬರೂ ಕಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಆದರೂ
 ಸೊಳ್ಳಿಗಿಂತ ಮನುಷ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ.
 ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಸೊಳ್ಳಿ ಕಚ್ಚಿದಾಗ
 ಅದು ಕೇವಲ ರಕ್ತವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕುಡಿಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ
 ಮನುಷ್ಯ ಕಚ್ಚಿದಾಗ ಪೂರ್ಣ ವಂಶವನ್ನೇ
 ಕುಡಿದುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಮನುಷ್ಯ ಮೇಲಕ್ಕೇರಬೇಕೆಂದರೆ
 ಚೀಪುವ ಹಾಗೂ ಕಚ್ಚುವ ಹಿಂಸವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು.

ಇಂದು ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು
ಪಂಥದ ಹೆಸರಿನಿಂದ, ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯ ಹೆಸರಿನಿಂದ
ದೇಶ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನ ಹಂಚಿಕೆ ಆಗುತ್ತಲಿದೆ. ಹೀಗೆ
ಹಂಚುವವರಿಗೆ ನಾನು ಮುನಿ ತರುಣಸಾಗರ ಎಸೆಯುವ
ಒಂದು ಸಂಖಾರಿ, ಹರಿದು ಹಂಚುತ್ತಿರುವ ಮನುಷ್ಯರೇ!
ನೀವು ಗೇರೆ ಎಳೆದು ಭೂಮಿಯನ್ನೇನೋ ಹಂಚಿದಿರಿ.

ಆದರೆ ಎಂದು ನೀವು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಗೇರೆ ಎಳೆದು
ತೋರುವಿರೋ, ಎಂದು ನೀವು ಗಾಳಿಯನ್ನು ಹಂಚಿ ಇದು
ಹಿಂದೂಗಳ ಗಾಳಿ ಹಾಗೂ ಇದು ಮುಸಲ್ಲಾನರ ಗಾಳಿ
ಎಂದು ತೋರಿಸಿದರೆ ನಾನು ಆ ದಿನ ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವನ್ನು
ಹಿಂದೂ ಮುಸಲ್ಲಾನರಲ್ಲಿ ಹಂಚಿ ತೋರಿಸಿರಿ.

ಇಂದು ಸಂತರು, ಮುನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರವಚನವನ್ನು
ಸಾಧಾರಣ ಜನರ ನಡುವೆ ಮಾಡುವುದರ ಬದಲಾಗಿ
ಯೋಜನೆಯ ಮತ್ತು ವಿಧಾನಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು.
ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಜನರು ಅಲ್ಲಿಯೇ
ಹಾಜರಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶ ಮತ್ತು ಪ್ರದೇಶದ ರಾಜಧಾನಿಗಳಲ್ಲಿ
ಕುಳಿತಿರುವ ಸುಮಾರು 10 ಸಾವಿರ ಜನರು ಸುಧಾರಿಸಿದರೆ
ದೇಶದ 100 ಕೋಟಿ ಜನರು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ,
ರಾತ್ಮೋರಾತ್ಮಿಯಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತಾರೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸ ನನಗಿದೆ.
ಸುಧಾರಣೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಅಲ್ಲ ಮೇಲಿನಿಂದ
ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕು, ಯಾಕೆಂದರೆ ಭೂಷಾಂಭಾರದ
ಗಂಗೋತ್ತಿ, ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗಡಿಗೆ ಹರಿಯುತ್ತದೆ.
ಉಷಿಕೇಶದಲ್ಲಿ ಗಂಗಾನದಿಯ ಶುದ್ಧಿಕರಣವಾದರೆ
ಪರಿದ್ವಾರ ಮತ್ತು ಆದರ ಕೆಳಗಿನ ಎಲ್ಲ ಸ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ
ಶುದ್ಧಿವಾಗ ತೊಡಗುತ್ತದೆ.

ನಾನು ನಿಮ್ಮಿಂದ 'ನೋಟು'ಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಬಂದಿಲ್ಲ;
 'ಟಟು' ಹಾಗೂ 'ಸಪ್ರೋಟ್ಟು'ಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಬಂದಿಲ್ಲ;
 ನಾನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕೇವಲ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ನಿಮ್ಮ
 'ಖೋಟಾ'ವನ್ನು ಕೇಳಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮಗೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ
 ಮಲಗಲು ಬಿಡಲಾರದ ಖೋಟಾತನ, ನಿಮ್ಮನ್ನು
 ದೀನ-ಹೀನನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಖೋಟಾತನ, ನಿಮ್ಮ
 ತಾಯಿ-ತಂದೆ ಯಾರನ್ನು, ನಿಮ್ಮ ಪತ್ನಿ-ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿ
 ನಡೆಯಲು ಬಿಡಲಾರದ ಖೋಟಾತನವನ್ನು
 ನಾನು ಮುನಿ ತರುಣಾಗರ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ
 ಜೋಳಿಗೆ ಹರಡಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ.
 ನನ್ನ ಈ ಜೋಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಖೋಟಾ
 ತನವನ್ನು ಕೆಡಕುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಬಿಡಿರಿ. ಹಾಗೂ
 ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಅಸಲಿ ಸ್ವಗಂಧನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ, ನನಗೆ
 ಈ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯೇ ಸಾಕು.

ಮಕ್ಕಳ ಕಾಲುಗಳು ಚಂಚಲವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಯೌವನ
 ಭರಿತ ವೃಕ್ಷಿಯ ರೋಮ ರೋಮವು
 ಚಂಚಲವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ವೃದ್ಧರಾದ ವೃಕ್ಷಿಯ ನಾಲಿಗೆ
 ಚಂಚಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವೃದ್ಧರಿಗೆ ಲಾಭ-ಹಾನಿ ಹೇಳಬೇಕು.
 ನಿಮ್ಮ ಮಗ-ಸೋಸೆಯರಿಗೆ ಅನಾವಶ್ಯಕ
 ಸಲಹೆ ನೀಡಬಾರದೆಂದು ವೃದ್ಧರಾದವರ ಬಾಯಿಯಿಂದ
 ಆಶೀರ್ವಾದದ ಶಬ್ದ ಹೊರಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೇ
 ಮರೈನವಾಗಿರಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಮಗ-ಸೋಸೆ, ಮೊಮ್ಮೆಗ-
 ಮೊಮ್ಮೆಗಳು ಏನಾದರೂ ಒಳ್ಳಿಯದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ
 ಅವರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ವೃಕ್ಷಪಡಿಸಿರಿ. ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಟೀಕೆ-
 ಟಿಪ್ಪಣಿ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ಮಗನೇ ಬಹಳ ಒಳ್ಳಿಯದು,
 ನಿನ್ನಿಂದ ಇದನ್ನೇ ಬಯಿಸಿದ್ದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರಿ.
 ವೃದ್ಧರೇ ಸದಾಕಾಲ ಆನಂದದಿಂದ ಇರಿ. ನೀವು ಹೀಗೆ
 ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ವೃದ್ಧಾವ್ಯ ಸುಖವಾಗಿ ಕಳೆಯುತ್ತದೆ.

ಯಾರದೇ ಶವಯಾತ್ರಿ ರಸ್ತೆಯಿಂದ ಹಾಯ್ದ
 ಹೋಗುವಾಗ ನೋಡಿ, “ಷಾಪ ಹೋರಟು ಹೋದ”
 ಎಂದು ಹೇಳಬೇಡಿ. ಅದರ ಬದಲಾಗಿ
 ಅದನ್ನು ನೋಡಿ “ಒಂದು ದಿನ ನನ್ನ ಶವಯಾತ್ರೆಯೂ
 ಇದೇ ರಸ್ತೆಗಳ ಮೂಲಕ ಹೀಗೆ ಹಾಯ್ದ ಹೋಗುತ್ತದೆ.
 ಹಾಗೂ ಜನರು ರಸ್ತೆಯ ವರಡೂ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು
 ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ” ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿರಿ.
 ಆ ಶವಯಾತ್ರೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸಾವಿನ ಉಪದೇಶ
 ಹೊಂದಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಬೇರೆಯವರ ಸಾವು ನಿಮಗೆ
 ಒಂದು ಸವಾಲಾಗಿದೆ. ಶವವನ್ನು ಎತ್ತುವ ಮೊದಲು
 ಜೀವನದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಬಹಳ
 ಅನಧ್ಯಾತ್ಮಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ
 ಕತ್ತಗೆ ತನ್ನ ಜೀವನ ವ್ಯಧಾತಿಯಿತೆಂದು ಎಂದಿಗೂ
 ಅನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಸಾರಿಯಾದರೂ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯ
 ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡದೇ ಇರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು
 ಹುಡುಕುವುದು ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ತನ್ನ
 ಪತಿಗೆ ಕಣ್ಣ ತಪ್ಪಿಸಿ ಆತನ ಜೀಬನಿಂದ ದುಡ್ಡು ಎಗರಿಸದೇ
 ಇರುವ ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ಕಷ್ಟವಿದೆ.
 ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕಳ್ಳರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ !
 ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಷ್ಟೇ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿದವರು
 ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯೋಗಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ
 ಹಾಗೂ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿದವರು ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ
 ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ಯಾರಿಗೆ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುವ
 ಅವಕಾಶ ಬದಿಗಿ ಬಂದಿಲ್ಲ:
 ಅವರು ಸತ್ಯವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅಸಹಾಯಕರಾಗಿ
 ಸತ್ಯವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಅಸಹಾಯಕ ಸತ್ಯಸಂಧರಿಂದ
 ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಲಾರದು.

ಎರಡು ಮಾತುಗಳು ಗಮನದಲ್ಲಿರಲಿ. ಒಂದು ಟಿ.ವಿ.

ನೋಡುತ್ತಾ ಉಟ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ಎರಡು
ಸಮಾಚಾರಪತ್ರ ನೋಡುತ್ತಾ ಚಹಾ ಕುಡಿಯಬೇಡಿರಿ.

ಇಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇವೆರಡು ಭಯಾನಕ
ಕೆಡಕುಗಳಾಗಿವೆ. ನೀವು ಇವುಗಳನ್ನು ತಡ ಮಾಡದೇ
ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಟಿ.ವಿ. ನೋಡುತ್ತಾ ಉಟ
ಮಾಡುತ್ತಿರ್ಥಾ ಹಾಗೂ ಸಮಾಚಾರ ಪತ್ರ ಓದುತ್ತಾ ಚಹಾ
ಕುಡಿಯುತ್ತಿರ್ಥಾ ಆಗ ನೀವು ಕೇವಲ ಉಟ ಹಾಗೂ
ಚಹಾವನ್ನಷ್ಟೇ ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ, ಕುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ
ಆದರೆ ಆ ಟಿ.ವಿ. ಹಾಗೂ ಸಮಾಚಾರ ಪತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ
ಹಿಂಸೆ, ಅಶ್ಲೀಲತೆ ಮತ್ತು ಭೃಷಾಚಾರದ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು
ಸಹ ತಿಂದು-ಕುಡಿದು ಬಿಡುತ್ತಿರ್ಥಾ. ಆ ಸುದ್ದಿಗಳು ನಿಮ್ಮನ್ನು
ನಿಮ್ಮಿಂದ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ.

ಒಂದು ವೇಳೆ ಎಲ್ಲ ಜನರು ತಮ್ಮ ಈ ಎರಡು ಚಟುಗಳನ್ನು
ಸುಧಾರಿಸಿ ಕೊಂಡರೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಮಾಜ ಹಾಗೂ ದೇಶದ
ಎಲ್ಲ ಹವಾಮಾನ ಬದಲಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಡೋಲಿಯನ್ನು ಎರಡು ಬಾರಿ
ಸಿಂಗರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಮ್ಮೆ ವಧುವಿಗಾಗಿ, ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಶವಕಾಗಿ.
ನಾನು ಮುನಿ ತರುಣಸಾಗರ ಕೇವಲ
ಹೇಳಬಯಸುವುದು ಏನೆಂದರೆ
“ಡೋಲಿಯನ್ನು ಸಿಂಗರಿಸಿ ಇಡುವವರೇ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ
ಶವಯಾತ್ರೆಗೂ ಸಹ ಸಿಂಗರಿಸಿಟ್ಟಿರ ಬೇಕು”
ಯಾಕೆಂದರೆ ಸಾವು ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಶವ
ಯಾತ್ರೆಗೆ ಯಾವಾಗ ಸಿದ್ಧರಾಗ ಬೇಕೊ ಏನೋ ಯಾರು
ಬದುಕಿದ್ದಾಗಲೇ ತಮ್ಮ ಶವಯಾತ್ರೆಯ ಸಿದ್ಧತೆ
ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ ಕೇವಲ
ಅವರು ಮಾತ್ರ ಜೀವನದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ.
ಇನ್ನೂ ಶಾಸ್ತ್ರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕಾಗಿ ಜನರು
ಬದುಕಿದ್ದಾರೆ, ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು
ಆಗದೆಂಬ ಕಾರಣಕಾಗಿ ಬದುಕಿದ್ದಾರೆ ಬದುಕಿನ ಹಿಂದೆ
ಯಾವ ಮಹತ್ವದ ಉದ್ದೇಶವಿರದಿದ್ದರೆ ಜೀವನ
ವ್ಯಾಧಿವಾಗುತ್ತದೆ.

ಒರ್ವಿವಂತವಾಗಿರಲು ಭೋಜನದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ.
 ಭೋಜನಕ್ಕಿಂತಲೂ ನೀರು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ನೀರಿಗಿಂತಲೂ
 ಗಳಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.
 ವಾಯುವಿಗಿಂತಲೂ ಆಯುಷ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ.
 ಆದರೆ ಸಾಯಲು ಏನೂ ಸಹ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.
 ಮನುಷ್ಯ ಹೀಗೆಯೇ ಕುಳಿತಂತೆಯೇ ಸಾಯಬಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ
 ಕೇವಲ ಬುದ್ಧಿ ವೈಪಲ್ಯತೆಯಿಂದ, ಹೃದಯ ಸಂಬಂಧಿಂದ
 ಮಾತ್ರ, ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆತನ
 ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಹಾಗೂ ನನಸುಗಳು ಸತ್ತಾಗಲೂ ಆತ
 ಸಾಯುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ವಿಶ್ವಾಸ ಸತ್ಯಹೋಗುತ್ತದೆ.
 ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಸಾಯುವ ಮೊದಲೇ ಸಹ
 ಸತ್ಯಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಹಾಗೂ ಸತ್ಯಂತ
 ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮತ್ತೆ ಎರಡನೇ ಬಾರಿ ಸಾಯುತ್ತಾನೆಯೇ ?

ಅತಿಧಿಯು ದೇವತೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಧಿ
 ಬಂದಿದ್ದರೆ ಅಮೃತವಾದರೂ ಒಬ್ಬನೇ ಕುಡಿಯಬಾರದು.
 ಯಾವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಧಿ ಸತ್ಯಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ
 ಆ ಮನೆ ಮನೆಯೇ ಅಲ್ಲ, ಸೃಜನವಾಗಿದೆ.
 ಆ ಮನೆಯ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮರೆತು ಕಾಲಿಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸ್ವಾನ
 ಮಾಡಬೇಕು ಹಾಗೂ ಯಾವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
 ಅತಿಧಿ ಸತ್ಯಾರ ತಪ್ಪಿವುದಿಲ್ಲವೋ ಆ ಮನೆ ಮನೆ ಅಲ್ಲ,
 ತೀರ್ಥಾವಾಗಿದೆ. ಆ ಮನೆಯ ಚೌಕಟ್ಟಿನ್ನು
 ಮುಟ್ಟಿವುದರಿಂದಲೇ ತೀರ್ಥಾದರ್ಶನದ ಫಲ
 ದೂರೆಯುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಗೃಹಸ್ಥನು
 ಅತಿಧಿಗೆ ಉಟ ಮಾಡಿಸಿ ಉಟ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಆತ
 ಎಂದಿಗೂ ಉಪವಾಸ ಮಲಗುವುದಿಲ್ಲ.
 ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಅತಿಧಿಯ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ
 ಹಾಗೂ ಬರುತ್ತಿರುವ ಅತಿಧಿಯ ನೀರಿಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ,
 ಆತನು ಸ್ವತಃ ದೇವತೆಗಳ ಅತಿಧಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ.

ತಾವು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ತಾವು ತಮ್ಮ ಮಗನಿಗಾಗಿ
 ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದರೆ, ತಾವು ತಮ್ಮ ಮಗ-ಸಂತ-
 ಮನಿ ಹಾಗೂ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ
 ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ
 ಹಕ್ಕುದಾರನಾಗುವಷ್ಟು ಯೋಗ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರಿ.
 ತಾವು ಮಗನಾಗಿದ್ದರೆ ತಾವು ತಮ್ಮ ತಂದೆಗಾಗಿ
 ಮಾಡ ಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದರೆ
 ತಾವು ನಡೆಸುವ ಆದರ್ಶಮಯ ಜೀವನವನ್ನು ನೋಡಿ,
 “ಯಾವ ತಪಸ್ಸು ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯದ ಫಲದಿಂದ ನಿಮಗೆ
 ಇಂತಹ ಉತ್ತಮ ಮಗ ದೊರಕಿದ”
 ಎಂದು ಜಗತ್ತು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ಕೇಳುವಂತಾಗಲಿ.

ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹವಿರದೇ ಒಂದು ಎಲೆಯೂ ಸಹ
 ಅಲ್ಲಾಡಲಾರದು, ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು
 ನೀವು ಕೇಳಿರಬೇಕು, ಆದರೆ
 ನೀವು ಅಲುಗಾಡದೇ ಒಂದು ಎಲೆಯೂ
 ಅಲುಗಾಡಲಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.
 ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇಂದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ
 ದೊಡ್ಡ ಪಾಪ ಹಾಗೂ ಹೀನ ಅಪರಾಧಗಳು ಆಗುತ್ತಲಿವೆ.
 ಮದ್ದಪಾನ ಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು,
 ನೀನು ಯಾಕೆ ಮದ್ದ ಕುಡಿಯುತ್ತಿಯಾ ? ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ,
 ಆತ “ನಾನೆಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುತ್ತೇನೆ. ಇದೆಲ್ಲವು ಮೇಲಿನವನ
 ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿದೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಆತನ
 ಇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಲಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲಿನವನ
 (ಮಚ್ಚ) ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ,
 ಏನಾಗುತ್ತಲಿದೆಯೋ ಆದೆಲ್ಲವು ನಿಮ್ಮ (ಅಚ್ಚ)
 ಇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೇ ಆಗುತ್ತಲಿದೆ.
 ಆ “ಮೇಲಿನವನ” ಹೆಸರಿನಿಂದ ಈ “ಕಳಗಿನವನು”
 ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ನರಕವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ.

ಭಾರತ ಒಂದು ಧರ್ಮ ಪ್ರಧಾನ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದೆ.
 ಭಾರತದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು 'ಭಾರತ'ವಾಗಿದ್ದಾನೆ.
 ನಿಮ್ಮ ಶರೀರ ಭಾರತದ ನಡೆಯುವ ಓಡಾಡುವ
 ನಕಾಶೆಯಾಗಿದೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಸೊಂಟದ
 ಮೇಲಿಟ್ಟು ನಿಂತರೆ ಸ್ಥಿತಃ ಭಾರತದ
 ನಕಾಶೆ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಬಲಭಾಗ ರಾಜಸ್ಥಾನವಾದರೆ,
 ಎಡಗಡೆಗೆ ಬಿಹಾರ ಹಾಗೂ ಓರಿಸ್ತಾ ವಾಸುತ್ತದೆ.
 ಹೊಟ್ಟೆಯ ಭಾಗ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶವಾಗಿದೆ,
 ಕಾಲುಗಳು (ಕೇರಳ) ತಮಿಳನಾಡುಗಳಾಗಿವೆ, ಕನ್ನಡ
 ಪಂಚಾಬ ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಂಚಾಬ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದಾಗಿ
 ದೀರ್ಘಕಾಲದ ವರೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಗುಳಿ ಬಿಳುತ್ತಲಿದೆ.
 ಹಣ ಜಮ್ಮು-ಕಾಶ್ಮೀರ ಆಗಿದೆ ಬಹುಶಃ ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ
 ಅದು ಇಂದಿಗೂ ತಲೆ-ನೋವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮಿಸಿದೆ.

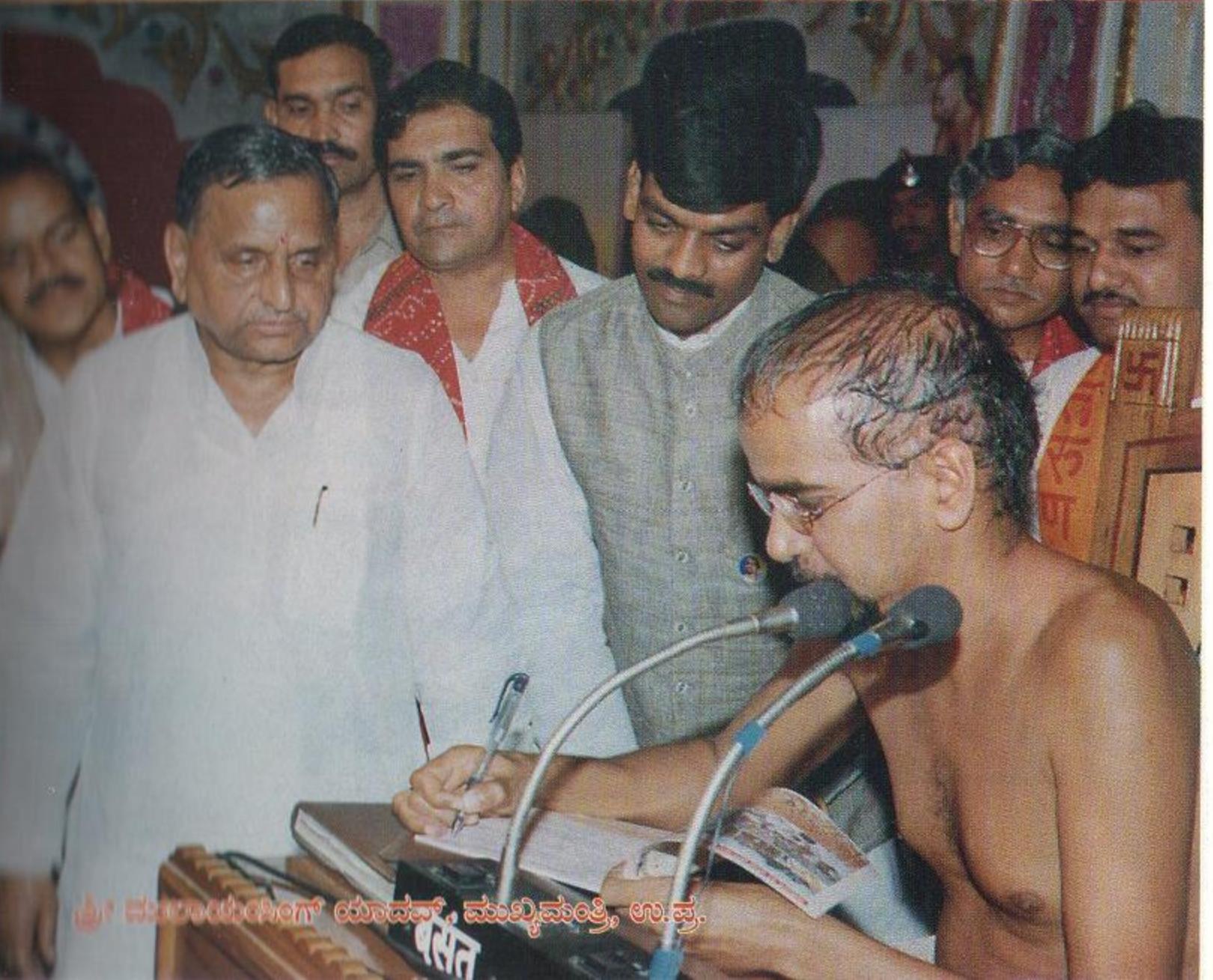
ರಾಮ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣ ಇಬ್ಬರೂ ಮಹಾಪುರುಷರಾಗಿದ್ದಾರೆ.
 ಆದರೆ ಇಬ್ಬರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ.
 ರಾಮ ಪೂರ್ಣತರವಾಗಿ ನೇರ ಹಾಗೂ
 ಸರಳ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾದರೆ ಕೃಷ್ಣ ಕರಣ ಹಾಗೂ ರಹಸ್ಯದಿಂದ
 ಕೂಡಿದ್ದಾನೆ. ರಾಮನ ಹೆಸರು ಸಹ ಸರಳವಾಗಿದೆ.
 ಕೃಷ್ಣಭಾವವೂ ಸರಳವಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಉರಿತ್ವವೂ ಸರಳವಿದೆ.
 ಆದರೆ ಕೃಷ್ಣನ ಹೆಸರು ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ಲೀಲೆ
 ಮೂರೂ ಕರಣವಾಗಿವೆ. ರಾಮ-ರಾಮನೆಂದು ಜಪಿಸಲು
 ನಿಮಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣ-ಕೃಷ್ಣ ಎಂದು
 ಜಪಿಸಲು ಗಂಟಲಿಗೆ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಮನ ಜೀವನ,
 ಕೃಷ್ಣನ ಉಪದೇಶ ನಿಮಗೆ ಅನುಕರಣೀಯವಾಗಿದೆ.
 ರಾಮನು ಏನು ಮಾಡಿದನೋ ಆದನ್ನು ನೀವು
 ಮಾಡಬೇಕು ಹಾಗೂ ಕೃಷ್ಣನು ಏನು ಹೇಳಿದನೋ ಆದನ್ನು
 ಮಾತ್ರ ನೀವು ಮಾಡಬೇಕು.
 ಕೃಷ್ಣನು ಏನು ಮಾಡಿದನೋ ಆದನ್ನು ನೀವು ಮಾಡಿದರೆ
 ತಲೆಗೆ ಚಪ್ಪಲಿ ಏಟು ಬಿಡ್ಡಾವು.

ಹೀಲವಾರು ನೋಕರರನ್ನು, ಗಾಡಿ, ಬಂಗಲೆಗಳನ್ನು
 ಹೊಂದಿರುವವನು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ.
 ಯಾರು ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಾಲಗಾರನಲ್ಲ, ಯಾರು
     ಎಷ್ಟು ಗಳಿಸುತ್ತಾರೋ ಅಪ್ಪರಿಂದಲೇ
 ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು.
 ಯಾರು ಸಹನಶೀಲರೋ ಯಾರು ತಮ್ಮ ಕೆಸಲಗಳನ್ನು
     ತಾವೇ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅವರು ದೊಡ್ಡ
     ಮನುಷ್ಯರು ಯಾರು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಸೇವೆ
     ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದಾರೋ, ಯಾರು ಬಡವರ ಹಕ್ಕನ್ನು
 ಕೆಸಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು.
 ಯಾರು ಕರಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಗುನಗುತ್ತಾ
     ಇರುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೂ ಯಾರನ್ನು ಯಾವುದೇ ಉದಾಸ
     ವ್ಯಕ್ತಿ ಉದಾಸಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾರೋ
     ಅವರು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು, ಯಾರಿಗೆ ದಿಂಬಿಗೆ ತಲೆ
 ಕೊಟ್ಟುಕೊಡಲೇ ನಿದ್ದೆ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೂ ಚೆಳಿಗ್ಗೆ
     ಏಳಲು ಯಾವುದೇ ಅಲಾರಂನ
     ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲವೋ ಅವರು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು.

ದಾನ ನೀಡುವುದು ಉದಾರ (ಸಾಲ) ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ
 ಸಮಾನವಾಗಿದೆ. ಕೊಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಿರಿ, ಯಾಕೆಂದರೆ
     ಯಾರು ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಅವರು ದೇವತೆಗಳು
 ಹಾಗೂ ಯಾರು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅವರು ರಾಕ್ಷಸರು.
     ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸಂಕೇತದಿಂದಲೇ ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ
 ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನೀಚೆ ಜನರು ಕಬ್ಬಿನ ಹಾಗೆ, ಬಡಿದು
     ಹೊಡೆದ ಮೇಲೆಯೇ ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.
 ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ಭಾವ ಜಾಗೃತವಾದಾಗ ನಿಮ್ಮ
     ಪುಣ್ಯದ ಉದಯ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ.
 ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಇರುವಾಗಲೇ ಏನಾದರೂ ದಾನ
 ಮಾಡಬಡಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಏನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆಯೋ ಆದು
     ಚಿನ್ನವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಏನನ್ನು
 ಉಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಯೋ ಆದು ಮಣ್ಣಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.
     ಭಿಕ್ಷುಕನು ಸಹ ತನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ರೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು
 ಶುಂಡನಾಂದರೂ ಶ್ರೀಮಿಶೇಟಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿಯೇ ತಿನ್ನಬೇಕು.
     ಹಾಗೇ ಆತ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ
     ಎಷ್ಟೋ ಜನ್ಮಗಳವರಿಗೆ ಭಿಕ್ಷುಕನಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ.

ಒರ್ವವನವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ್ದಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಭಿಲಾಷೆ
 ಇದ್ದರೆ, ಪತಿ ಮತ್ತು ಪತ್ನಿ, ಅತ್ಯ ಮತ್ತು ಸೌಸೆ,
 ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮಗ ಇವರುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರು
 ಬೆಂಕಿಯಾದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ನೀರಾಗುವ ಒಪ್ಪಂದ
 ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಮನಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ
 ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಿ ಯಾಕೆಂದರೆ
 ಯಾವಾಗ ಯಾರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಧದ ಬೆಂಕಿ
 ಭುಗಿಲೇಳುತ್ತದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಕೋರ್ಧವು ಬೆಂಕಿಯಾಗಿದೆ.
 ನಿಮ್ಮ ಮನಗಳಲ್ಲಿ ಸಹನಶೀಲತೆ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿ
 ಎಂಬ ಜಲ ತಯಾರಾಗಿಟ್ಟಿರಿ, ಯಾವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಮನ
 ಕೋರ್ಧದ ಜ್ಞಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವುದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.
 ಪತಿ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಆಗಲಿ ಕೋರ್ಧದಲ್ಲಿ
 ಬೆಂಕಿಯಾದರೆ ಪತ್ನಿ ನೀರಾಗಿ ಬಿಡಲಿ ಹಾಗೂ ಪತ್ನಿ
 ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಸರಿ ಬೆಂಕಿಯಾದರೆ ಪತಿ ಜಲಧಾರೆ
 ಆಗಲಿ ಎನ್ನುವುದು ಗಮನದಲ್ಲಿರಲಿ.

ನೀವು ಬಯ್ಲಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಹೊಡೆದು ಉತ್ತರಿಸಿ,
ಹೊಡೆತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಒದೆತದಿಂದ ಉತ್ತರಿಸಿ,
ಒದೆತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಎ.ಕೆ. 47 ರಿಂದ ಉತ್ತರಿಸಿ.
ಅದಕ್ಕೇನು ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟ ಆದರೆ ಈ
ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟಕ್ಕ ಜೊತೆಯಾಗಿ ನನ್ನದು ಒಂದು ಅಭೀಷ್ಟ ಇದೆ.
ಅದೆಂದರೆ ನೀವು ಕೋರ್ಡ ಮತ್ತು ಬಯ್ಲಿಕ್ಕೆ ಶೂಡಲೇ
ಉತ್ತರಿಸಬೇಡಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನ ಮಾಡಿ ಸಾಕು.

10 ನಿಮಿಷದ ಅಂತರವಿಡಿ. ಕೋರ್ಡ ಮತ್ತು ಬೈಗುಳಗಳಿಗೆ
10 ನಿಮಿಷದ ನಂತರ ಉತ್ತರಿಸಿ, ಈ 10 ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ
ಕೋರ್ಡದ ಕಾರಣಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಗಳ
ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನಂತರ ಸರಿ ಎನಿಸಿದರೆ ಉತ್ತರಿಸಿ.
ಧಾಸ್ತವಿಕಾಂಶವೆಂದರೆ 10 ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ಕೋರ್ಡಕ್ಕೆ
ಪ್ರತಿ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೋರ್ಡದ ಮೂಲಕವೇ
ಉತ್ತರಿಸಲಾರಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಕೋರ್ಡವು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ
ಹುಟ್ಟುತನವಾಗಿದೆ.

ಮೆನುಷ್ಯನ ಶರೀರವಂತೂ ಮುದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ
 ಮನಸ್ಸು ಆಗಲೂ ಸಹ ಯುವ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೇ
 ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾ ! ಶರೀರವು ವೃದ್ಧಾಪ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದಂತೆ
 ಮನಸ್ಸಿನ ವಾಸನೆಗಳು ವೃದ್ಧಾಪ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ.
 ಬದಲು ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸನೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು
 ಉಗ್ರವಾಗುತ್ತವೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಪಕ್ಷವಾದ ಮಾರ್ವಿನ ಹಣ್ಣನ್ನು
 ಜನರು ಮೊದಲು ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ಚೀಪುತ್ತಾರೆ.
 ಆದರೆ ಆದರ ರಸ ಕಡಿಮೆ-ಕಡಿಮೆಯಾದಂತೆ ಜನರು
 ಅದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ (ಹೀಚಿ) ಚೀಪುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ
 ಶರೀರ ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯಗಳದಲ್ಲ,
 ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಿನಾಗಿದೆ. ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಕೇವಲ
 ಒತ್ತುಗುಂಡಿಗಳಾಗಿವೆ. ಮೇನೋ ಸ್ವಿಚ್-ಮನಸ್ಸೇ ಆಗಿದೆ.
 ಮೇನೋ ಸ್ವಿಚ್‌ನ್ನು ಬಂದು ಮಾಡಿದಾಗ ಸ್ವಿಚ್
 ತಾನಾಗಿಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಎತ್ತರವಾದ ಮನೆ ಮತ್ತು ಮೊಡ್ಡದಾದ
 ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆಭಿಮಾನ ಪಡಬೇದಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ
 ಇದೇ ಮನೆ ಮತ್ತು ಅಂಗಡಿಗಳ ಮಣಿನ ಕೆಳಗೆ ನೀವು
 ಮುಚ್ಚಿಹೋಗುವಂತಹ ದಿನಗಳು ದೂರವಿಲ್ಲ.
 ನಿಮ್ಮ ಮಣಿನ ಮೇಲೆ ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿರಬಹುದು
 ಹಾಗೂ ಯಾವುದೋ ಕತ್ತೆ ಆದನ್ನು ಮೇರುತ್ತಿರಬಹುದು.
 ಈ ಶರೀರದ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಮಣಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚೆನೂ ಇಲ್ಲ.
 ಆದ್ದರಿಂದ ಮಣಿ-ಮಣಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯಲಿ.
 ಮಣಿನ ‘ಅಂತ್ಯೋಽಷ್ಟ’ ಆಗುವ ಮೊದಲೇ
 ‘ಪರಮೇಷ್ಠಿ’ಗಳಿಗೆ ಶರಣಾಗಿ, ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಸಾಯುವ
 ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಿಗ್ಗಾ-ಮುಗ್ಗಾ ಆಗಿಬಿಡುವಿರಿ.
 ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನಿದೇಯೋ ಆದರ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡೋಣ,
 ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಹಂಕಾರ ಬೇಡ.

ರೋಲವು ಬಹಳ ವೇಗವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಹಾಗೂ ಈ
 ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀವು
 ಹೊಸ ಪೀಠಿಗೆ ಸಂಸ್ಕಾರ ನೀಡಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ
 ಈ ಪೀಠಿಗೆ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮೃದಾನಕ್ಕಿಳಿದಾಗ
 ಹಾಗೂ ನೀವು ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಾಗ ನಿಮ್ಮ
 ಯುವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಗ ವೃದ್ಧಾಶ್ರಮದ
 ಆಲ್ಭಿಮ್ಮೊ ತಂದು ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಅಪ್ಪಾಜಿ “ಈ
 ಆಲ್ಭಿಮ್ಮೊ ನೋಡಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಆಯ್ದ ವೃದ್ಧಾಶ್ರಮದ
 ಚಿತ್ರಗಳಿವೆ. ಅವು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಶೇಷತೆಗಳನ್ನು
 ಹೊಂದಿವೆ, ನೀವು ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಒಂದನ್ನು
 ಆಯ್ದು ಮಾಡಿ, ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ
 ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಳಿಸಿ ನನ್ನ ಪುತ್ರ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತೇನೆ”
 ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಪೀಠಿ ದೇವೋ ಭವ - ತಂದೆಯೇ ದೇವರು. ತಾಯಿಯ
 ಮಮತೆ ಭೂಮಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದು ಹಾಗೂ ತಂದೆಯ ಸ್ಥಾನ
 ಆಕಾಶಕ್ಕಿಂತಲೂ ಎತ್ತರ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಮಗನಿಗಾಗಿ
 ತಂದೆಯ ಬಯಕೆಗಳು ಆಕಾಶಕ್ಕಿಂತಲೂ
 ಎತ್ತರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಯಾರಿಗೂ
 ತನಗಿಂತ ಮುಂದೆ ಸಾಗಲು ಹಾಗೂ ಎತ್ತರಕ್ಕೇರುವುದನ್ನು
 ನೋಡಲು ಸಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ತಂದೆ ಮಾತ್ರ, ತನ್ನ
 ಸಂತಾನವನ್ನು ತನಗಿಂತ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು
 ಕಂಡು ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತಾನೆ.
 ದೇಶದ ನವ ಯುವಕರೇ-ನಿಮ್ಮ ಪರ್ವನಲ್ಲಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ
 ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಪ್ರೋಟೋಫೆನ್ಸ್ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳು
 ಯಾಕೆಂದರೆ ಆ ಪ್ರೋಟೋ ನಿಮ್ಮ ಹಣೆಬರಹವನ್ನು
 ರೂಪಿಸಿದೆ. ಗಿಡಕ್ಕೆ ವಯಸ್ಸಿಗಿದ್ದರೂ ಮನೆಯ
 ಅಂಗಳದಲ್ಲಿರಲು ಬಿಡಿ. ಘಲ ನೀಡಿದ್ದರೇನಾಯಿತು,
 ನೆರಳನ್ನಂತೂ ಕೊಡುವುದಲ್ಲ!

ಎಲ್ಲ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ರಾಮನ ಮೇಲೆ ಭಾರಹಾಕಿ
ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆಯೂ
ಭರವಸೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಇದು ರಾಮನ ಭರವಸೆಗಿಂತಲೂ
ಅನೇಕ ಪಟ್ಟು ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ.

ಏನು ಆಗಬೇಕೆಂದು ಬರದಿದೆಯೋ ಅದೇ ಆಗುತ್ತದೆ
ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮ
ಮೇಲೆಯೇ ಭರವಸೆ ಇರದಿದ್ದರೆ ‘ರಾಮ’ ಎಂಬ ಭರವಸೆ
ಏನು ಮಾಡಬಲ್ಲದು ?

ರಾಮನಿಗೂ ಸಹ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆ ಇರದಿದ್ದರೆ ಆತನ
ದೋಷಯೂ ಸಹ ಮುಳುಗುತ್ತಾ-ಮುಳುಗುತ್ತಾ
ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ಗಮನದಲ್ಲಿರಲಿ,
ವಾಸ್ತವಿಕಾಂಶವೆಂದರೆ ರಾಮನು ಸ್ವತಃ ನಿಮ್ಮ ಭರವಸೆ
ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಬಹುಶಃ ರಾಮ ರಾಜ್ಯದ
ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ನೀವೇನಾದರು ಮಾಡಬಹುದೆಂಬ
ನೀರಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲ ಆತನಿದ್ದಾನೆ !

ಮೆಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ತಾಯಿಯ ಪ್ರಭಾವ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಎಂದು
ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಮನು ತಾಯಿಯಿಂದ ಕಡಿಮೆ,
ಮಾಧ್ಯಮಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗುತ್ತಿದೆ.
ನನ್ನೆಯವರಿಗೆ ಈ ಮನು ತನ್ನ ತಾಯಿಯಂತಾಯಿತು,
ತಂದೆಯಂತಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.
ಆದರೆ ಇಂದು ದೇಶಿ-ವಿದೇಶಿ ಟಿ.ವಿ. ಚಾನೆಲ್‌ಗಳು ಹಿಂಸೆ
ಮತ್ತು ಅಶ್ಲೀಲತೆ ಹರಡುತ್ತಿವೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ
ನಾಳಿ-ಈ ಮನು ಯ್ಯಾ ಟಿ.ವಿ.ಯಂತಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಈ
ಮನು ಸ್ವಾರ್ಥ ಟಿ.ವಿ.ಯಂತಾಗಿದೆ, ಈ ತುಂಟ ಮನು
ಇದೆಯಲ್ಲ ಇದಂತೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಫ್ಯಾಷನ್ ಟಿ.ವಿ.ಯಂತಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಇಂದು
ವಿಭಿನ್ನ ಚಾನೆಲ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಆಗುತ್ತಿರುವ
ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ದಾಳಿಗಳು ಒಸಮಾ-ಬಿನ್-ಲಾಡೆನ್ ರಂತಹ
ಆತಂಕವಾದಿಗಳ ದಾಳಿಗಳಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು
ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿವೆ.

ಇಂದು ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ-ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ
 ಗೆದ್ದ ನಂತರ ನಾಯಕರು ಮಾಯವಾಗುವಂತೆ -
 ನಗು ಮಾಯವಾಗಿಹೋಗಿದೆ. ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಗು ಎಷ್ಟು
 ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಅಳು ಸಹ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ.
 ನೀರು ಬರದೇ ಇರುವಂತಹ ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣೇನು ?
 ಹಾಸ್ಯ ಕಾಣದಂತಹ ಮುಖ ಮುಖವೇನು ? ಇಂದು
 ನಾವು ನಗುವ ಹಾಗೂ ಅಳುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು
 ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು-ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ
 ಭಾರವಾಗಿವೆ. “ನಗು ಬಂದಾಗ ನಕ್ಕು ಬಿಡಿ-ಇದರಿಂದ
 ಕಣ್ಣಗಳು ತೆರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.
 ಅಳು ಬಂದಾಗ ಅತ್ಯಬಿಡಿ ಇದರಿಂದ ಕಣ್ಣಗಳು
 ಸ್ವಚ್ಛವಾಗುತ್ತವೆ” ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ
 ವಿಡಂಬನೆ ಎಂದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ನಗುವನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ
 ಕೃದಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಂಧನದಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.
 ಇಲ್ಲವೇ ಅದನ್ನು ಯಾವುದೋ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರ ಲೇವಣ
 ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

ಇಂದು ನಿಮ್ಮ ಮಂದಿರಗಳು ಮುದುಕರಾಗಿಬಿಟ್ಟಿವೆ.
 ಯಾಕೆಂದರೆ ಆವುಗಳಿಗೆ ಯುವಕರು
 ಹೋಗುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.
 ಮಂದಿರಗಳಿಗೆ ಯುವಕರ ಪ್ರವೇಶ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರೆ ಆಗ
 ಮಂದಿರಗಳು ಸಹ ಮುದುಕರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ.
 ಧರ್ಮವು ಯಾರು ಯುವಕರೋ ಯುವ ಭಕ್ತರೋ ಅವರ
 ಸಂಪತ್ತಾಗಿದೆ. ಯುವಕರನ್ನು ಧರ್ಮದ ಜೊತೆಗೆ
 ಜೋಡಿಸಿದ ವಿಶ್ವದ ಪ್ರಧಾನ
 ದಾರ್ಶನಿಕನೆಂದರೆ ತೀರ್ಥಂಕರ ಮಹಾವೀರ.
 ಯೌವನ ಮತ್ತು ಧರ್ಮದ ಸಂಬಂಧ ಆಳವಾಗಿದೆ ಎಂದು
 ಮಹಾವೀರರು ಹೇಳಿದರು.
 ಧರ್ಮ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಇರಬೇಕು, ಧರ್ಮದ ಪ್ರಧಾನ
 ಆಶಯ ಯುವಕರು.
 ನೀವು ಮುದುಕರನ್ನು ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಗೆ
 ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಧರ್ಮವೂ ಸಹ
 ಮುದುಕರನ್ನು ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಯಾಕೆ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತದೆ ?

ಯೈವನದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭರವಸೆ ಇಡಬಾರದು.
 ಯಾಕಂದರೆ ಯೈವನ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಿಗ್ಗಾಗಿ
 ಆದ್ದರಿಂದ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಕಿವುಡು ಬರುವ ಮೊದಲೇ
 ಕೇಳುವಂತಹದನ್ನು ಕೇಳಬಿಡಿರಿ.
 ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಂಟತನ ಬರುವ ಮೊದಲೇ ಓಡೋಡಿ
 ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಬಿಡಿ.
 ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕುರುಡುತನ ಬರುವ ಮೊದಲೇ ನಿಮ್ಮ
 ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ.
 ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮೂಕತನ ಬರುವ ಮೊದಲೇ ಕೆಲವು ಒಳ್ಳೆಯ
 ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಿ ಬಿಡಬೇಕು,
 ಕೃಗಳಲ್ಲಿ ಅಶಕ್ತ ಬರುವ ಮೊದಲೇ ದಾನ - ಪುಣ್ಯ
 ಮಾಡಬಿಡಬೇಕು, ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತುತನ ಬರುವ
 ಮೊದಲೇ ಪ್ರಭುವಿನ ಪಾದ ಸೇರಬೇಕು.

ದುಡ್ಡಗಳಿಗಲು ಎದೆಗಾರಿಕೆಬೇಕು. ದಾನ ಮಾಡಲು
 ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಎದೆಗಾರಿಕೆಬೇಕು.
 ದುಡ್ಡ ಕೃಗಳ ಕೊಳೆ ಎಂದು ಜಗತ್ತು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನಾನು
 ದುಡ್ಡಗೆ ಅಂತಹ ಬೃಗಳನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.
 ಹೀಂದನ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಬೆಲೆ ಇದೆ.
 ಅದನ್ನು ಬೇರೆಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
 ಆದರೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡನಿಂದಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ‘ಏನೋ’
 ಆಗಬಹುದು ಎನ್ನುವುದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ, ‘ಏನೇನೋ’ ಸಹ
 ಆಗಬಹುದು ಹಾಗೂ ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ‘ಏನಾದರೂ’
 ಆಗಬಹುದು. ಆದರೆ ‘ಎಲ್ಲವೂ’ ಎಂದಿಗೂ ಆಗಲಾರದು.
 ಯಾವ ಜನರು ದುಡ್ಡನ್ನೇ ಎಲ್ಲವೆಂದು ಮನಿಸುತ್ತಾರೋ
 ಅವರು ದುಡ್ಡಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಆಶ್ವನನ್ನು
 ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಸಹ ಸಿದ್ಧರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ನಾನು ಕಥೆಯನ್ನಲ್ಲ ಜೀವನದ ವ್ಯಧೆಯನ್ನು ಹೇಳಲು
 ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಒಬ್ಬ ನವಯುವಕನನ್ನು
 “ನೀನು ಯಾಕೆ ಬದುಕಿದ್ದೀರೂ ?” ಎಂದು ನಾನು
 ಕೇಳಿದಾಗ, ಆತ ‘ನಾನು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ,
 ನನ್ನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಸಾಹಸ (ಧೈರ್ಯ) ಎಲ್ಲ
 ಆದ್ವರಿಂದ ನಾನು ಬದುಕಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ.
 ‘ಇದು ಜೀವನದ ವ್ಯಧೆಯಲ್ಲವೇ ? ಇದೂ ಬಂದು
 ಜೀವನವೇ’ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.
 ಇದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅನಿವಾರ್ಯದ ಇನ್ನೊಂದು
 ಹೆಸರು ಸೋನಿಯಾ ಗಾಂಡಿ (ಮಹಾತ್ಮಾಗಾಂಡಿ ಅಲ್ಲ)
 ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದೇಯಿದೆ.
 ಜೀವನ ಅನಿವಾರ್ಯವಲ್ಲ, ಅದು ಮಹೋತ್ಸವ.
 ಜೀವನ ವ್ಯಧೆಯಲ್ಲ, ಅದೊಂದು ಕಥೆ.

ಬೊಲ್ಲೆದಲ್ಲಿ ‘ಅಮ್ಮೆ’ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯವರೆನಿಸುತ್ತಾಳೆ.
 ಯೋವನದಲ್ಲಿ ‘ಪತ್ನಿ’ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯವರೆನಿಸುತ್ತಾಳೆ.
 ಮುಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ‘ಮೊಮ್ಮೆಗೆ’ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ
 ಒಳ್ಳೆಯವನೆನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸಾವಿನ
 ಸಮಯದಲ್ಲಿ ? - ಸಾವಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ‘ಭಗವಂತ’
 ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯವನೆನಿಸುತ್ತಾನೆ ಆದರೆ, ಕೇವಲ ಸಾವಿನ
 ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿ ಕಾಣುವುದು
 ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲ.
 ಭಗವಂತನಂತೂ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ
 ಒಳ್ಳೆಯವನು, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇರುವನವನು. ಆತ ನಮ್ಮ
 ತಂದೆ-ನಾವು ಆತನ ಮಕ್ಕಳು. ಆತ ಪರಿಪಕ್ಷನಾಗಿದ್ದಾನೆ.
 ಅದರೆ ನಾವು ಇನ್ನೂ ಪಕ್ಷರಾಗಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತ ಯಾವಾಗಲು
 ಒಳ್ಳೆಯವನು, ನಿಜವಾಗಿ ಇರುವನವನು ಅಲ್ಲವೇ ?

ದುಃಖವು ಹೊಡ್ಡ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಅತಿಧಿಯಾಗಿದೆ ಅದು ನಿಮ್ಮ
 ಮನೆಗೆ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೆ
 ಜರೂರಾಗಿ ಬಂದು ತಲುಪುತ್ತದೆ. ಈಗ ನೀವೇನಾದರೂ,
 ಈ ಅಧಿಯು ಬರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಮುಂದಿನ
 ಬಾಗಿಲನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಅದು ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲನಿಂದ
 ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದರೆ ಇದು
 ಕಿಟಕಿಯ ಮೂಲಕ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ.
 ಕಿಟಕಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದರೆ ಮೇಲ್ಮಾನೆಯನ್ನು ಹಾರಿಸಿ
 ಇಲ್ಲವೇ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿರುಕು ಮಾಡಿ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ.
 ಯಾಕೆಂದರೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಅತಿಧಿಯಲ್ಲವೇ ?
 ಆದ್ದರಿಂದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸುಖವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವಂತೆ
 ದುಃಖವನ್ನೂ ಸ್ವಾಗತಿಸಿರಿ. ದುಃಖದ ಆರ್ಥಿಕ ಮಾಡಲು ಸರ
 ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆ ದಿನಗಳು ಇರದಿದ್ದರೆ ಸುಖದ
 ಈ ದಿನಗಳೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ ? ಯೋಚಿಸಿ.

ನೆನ್ನ ಮನೆಯ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ಕತ್ತೆ ಇದೆ.
 ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದೊಡನೆ ಅದರ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ.
 ಇದು ಶುಭವೇ ? ಅಫವಾ ಅಶುಭವೇ ? ಎಂದು
 ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ.
 ಕತ್ತೆಗಂತೂ ಅಶುಭವೇ ಯಾಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನದ
 ನಂತರ ಪಾಪ ಅದು ದಿನವಿಡಿ ಹುಲ್ಲು ತಿಂದು
 ಭಾರ ಹೊರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.
 ಅತ್ಯಾದ ದರ್ಶನ ಶುಭವಾಗಿದೆ, ಪ್ರದರ್ಶನ ಅಶುಭವಾಗಿದೆ.
 ಯಾಕೆಂದರೆ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕೃತಿಮತೆ ಇದೆ,
 ಕೃತಿಮತೆಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಕೆ ಇದೆ,
 ತೋರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧತೆ ಇದೆ, ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಶ್ರಣವಿದೆ,
 ಮಿಶ್ರಣದಲ್ಲಿ ಪತನವಿದೆ.